Moniuszko i Przyjaciele Romantycy Moniuszko & Friends Romantics

1 HENRYK KASPERCZAK – FANTAZJA DLA ARCADELTA | FANTASIA FOR ARCADELT
Litwinom | *To the Lithuanians*, sł. | lyr. W. Syrokomla
Dedykacja Gawęd Gminnych | *Dedication from 'Common Tales'* 5:02

2 STANISŁAW MONIUSZKO
Grajek | A Busker, sł. | lyr. A. Kolankowski
Pieśniarz | *A Bard*, sł. | lyr. A. Kolankowski 6:32

3 *Dziewczę i Słowik* | *A Girl and a Nightingale*, sł. | lyr. A. Kolankowski
STANISŁAW MONIUSZKO
Skowronek | A Lovebird, sł. | lyr. F. Kowalski 3:52

4 STANISŁAW MONIUSZKO
Dumka | A Dumka, sł. | lyr. Anonim 4:50

5 STANISŁAW MONIUSZKO
Prząśniczka | At the Spinner's, sł. | lyr. J. Czeczot 2:41

6 HENRYK KASPERCZAK – FANTAZJA DLA H. PURCELLA | FANTASIA FOR H. PURCELL
Do ptaszyny | *To a Bird*, sł. | lyr. J. Massalski 1:36

7 STANISŁAW MONIUSZKO
Groźna dziewczyna | A Fierce Girl, sł. | lyr. Anonim 4:10

8 HENRYK KASPERCZAK – **PRELUDIUM XIV** | PRELUDE XIV
Bławatek* | *A Cornflower, sł. | lyr. S. Witwicki 2:08

9 STANISŁAW MONIUSZKO
Kwiatek | A flower, sł. | lyr. A. Kolankowski 2:29

10 STANISŁAW MONIUSZKO
Dalibógże! | Goodness!, sł. | lyr. J. Massalski 2:16

11 ***Sen* | *A Night Dream***, sł. | lyr. J. Massalski
STANISŁAW MONIUSZKO
Sen | A Night Dream, sł. | lyr. M. Desbordes-Valmore, tł. | transl. M. Radziszewski ... 6:05

12 ***A Golden Moment* | *Złota chwilka***, sł. | lyr. A. Kolankowski
STANISŁAW MONIUSZKO
Prządka | A Spinner, sł. | lyr. Anonim, tł. | transl. P. Maszyński 4:06

13 KRZYSZTOF GOSZTYŁA
Do Stacha* | *To Stanisław Moniuszko,
Kantata w dniu imienin | *Cantata on the Name Day*, sł. | lyr. W. Syrokomla 2:28

14 STANISŁAW MONIUSZKO
Pieśń wieczorna | An evening song, sł. | lyr. W. Syrokomla 4:33

Anna Budzyńska

sopran | soprano

Henryk Kasperczak

chitarrone {4, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14}
lutnia renesansowa | renaissance lute {1,6,8}
lutnia dyszkantowa | treble lute {2,3}

Krzysztof Gosztyła

recytacja | recitation

Maciej Kończak

teorba | theorbo {2, 3, 9}
lutnia dyszkantowa | treble lute {7}
gitara renesansowa | renaissance guitar
{4, 5, 10, 11, 12, 13, 14}

Moniuszko i Przyjaciele Romantycy

Ten album to wyobrażenie dawnych czasów, zaklęte w połączonych ze sobą muzyce i słowach. To opowieść o sielance, trudach, prostocie i głębi. Trochę o radości, trochę o melancholii. Prowadzi słuchaczy w przedziwnie znajomy świat, a on otula zapachem świeżego chleba i skoszonej łąki.

Niełatwo jest sięgać po dzieła Wielkich Mistrzów, bo każde z nich było interpretowane już setki razy. Zdarza się, że popularność utworów staje się pułapką. Z czasem utrwala się pewna tradycja wykonawcza, a pierwotny kontekst znika. I choć niektóre dzieła dobrze funkcjonują samodzielnie, muzyka Stanisława Moniuszki zdaje się być ściśle powiązania z duchem epoki, w której powstała i stylem, jaki kompozytor pragnął utrwalić. I z poezją – jego potężną inspiracją.

Zasiądźcie w kółko – a ja Wam pogwarzę

Ensemble del Passato pragnie każdorazowo odtwarzać emocje zaklęte w dźwiękach i przekazywać współczesnym odbiorcom ich atmosferę, czyste piękno świata minionych lat. Sięgając więc po twórczość Moniuszki, zdecydowaliśmy się wpleść w nasze aranżacje wiersze tych samych poetów, których dzieła stanowią teksty pieśni – Stefana Witwickiego, Józefa Massalskiego, Władysława Syrokomli i Antoniego Kolankowskiego. W ten sposób zbudowaliśmy swoistą opowieść na dwa głosy.

Moniuszko And Friends Romantics

This album is a vision of times gone by, enchanted in music and words combined. It is a story of idyll, hardship, simplicity, and depth. A little bit about joy, a little bit about melancholy. It leads listeners into a strangely familiar world, enveloping them in the scent of fresh bread and mown meadows.

It is never easy to reach for works by Great Masters, as each of them has been interpreted hundreds of times. However, the popularity of given pieces can become a trap. Over time, a performance tradition develops and consolidates itself, and the compositions are gradually losing their original context. Some can function independently, but the music of Stanisław Moniuszko seems to be a genre that is closely related to the spirit of the era in which it was created, to the style that the composer wanted to perpetuate, to the poems that inspired him.

Sit down in a circle, and I'll tell you a story

Each time, the **Ensemble del Passato** wants to revive the emotions encased in sounds, to convey to contemporary audiences the elusive atmosphere, the pure beauty of a world of the past. Therefore, by reaching for the oeuvre of Moniuszko, we decided to weave into our arrangements poems by the authors whose works were used as the songs' lyrics – Stefan Witwicki, Józef Massalski, Władysław Syrokomla, and Antoni Kolankowski. Thus, a peculiar tale for two voices was created.

Trudno wyrazić naszą wdzięczność dla **Krzysztofa Gosztyły**, wybitnego aktora, który, przyjmując nasze zaproszenie, obdarzył nas swoimi interpretacjami romantycznych wierszy, pełnymi barw, znaczeń i emocji. Jego udział w tym projekcie jest spełnieniem naszych marzeń o współpracy z wielkimi osobowościami polskiej sceny, a życzliwość, otwartość i pasja Krzysztofa Gosztyły zainspirowały powstanie prawdziwego **SPEKTAKLU**.

Graj nam szczęśliw nieprzerwanie

STANISŁAW MONIUSZKO (5.05.1819, Ubiel koło Mińska – 4.06.1872, Warszawa) był polskim kompozytorem, dyrygentem i pedagogiem. Nazywany jest „ojcem polskiej opery narodowej", a obok oper, licznych kompozycji religijnych, symfonicznych, kameralnych i fortepianowych, stworzył ponad 400 pieśni. 268 z nich ukazywało się od 1843 roku w kolejnych 12 tomach pod wspólnym tytułem „Śpiewnik domowy". Przeszedł więc do historii także jako „polski Schubert", najwybitniejszy kompozytor polskiej liryki wokalnej XIX wieku i jeden z najważniejszych twórców tego gatunku w całej historii muzyki polskiej.

Pieśni te, choć powstałe z myślą o amatorskim muzykowaniu, stanowią dojrzałe artystycznie miniatury, łączące kunszt kompozytorski z głębokim wyczuciem języka polskiego, jego rytmiki i intonacji. Melodia pieśni Moniuszki cechuje się śpiewnością, naturalnym frazowaniem i częstym oparciem na rytmie mowy polskiej. Kompozytor chętnie sięgał po krótkie motywy, które rozwijał w sposób logiczny i przejrzysty.

We cannot find words to express our gratitude to **Krzysztof Gosztyła**, an outstanding actor who, by accepting our invitation, presented us with an extraordinary gift – his interpretations of Romantic poems, brimming with colours, meanings, and emotions. His participation in the project made our dream come true: we have always wanted to cooperate with great personalities of the Polish scene, and his kindness, openness, and passion provided invaluable inspiration to create a genuine **SPECTACLE**.

Play us happy continuously

STANISŁAW MONIUSZKO (5 May 1819, Ubiel near Minsk – 4 June 1872, Warsaw) was a Polish composer, conductor, and teacher. He is considered the father of Polish national opera. In addition to numerous operatic, religious, symphonic, chamber, and piano compositions, he created over 400 songs, 268 of which were published starting from 1843 in 12 subsequent volumes under the common title "Songbook for Home Use". Thanks to them, he went down in history as the "Polish Schubert", the most outstanding composer of 19th-century Polish songs and one of the most important creators of this genre in the entire history of Polish music.

These songs, although created with amateur musicians in mind, are artistically mature miniatures, combining compositional craftsmanship with a deep sense of the Polish language, its rhythm and intonation. Moniuszko's songs are melodious, provided with a natural phrasing, and often based on the rhythm of Polish speech. The composer would willingly use short motifs, which he developed in a logical and transparent way.

Linie melodyczne są zazwyczaj kantylenowe o umiarkowanym ambitusie, co czyni je przystępnymi zarówno dla profesjonalnych śpiewaków, jak i dla wykonawców domowych. Moniuszko nie dążył do efektowności – unikał koloratur czy zbędnej wirtuozerii, budując muzyczny wyraz poprzez subtelne napięcia i zróżnicowanie frazowe. Często nawiązywał do muzyki ludowej – nie poprzez cytaty, lecz przez stylizację, wykorzystując rytmy mazurkowe, taneczność i charakterystyczną ornamentykę.

Nie ograniczał się oczywiście jedynie do ludowych wzorców, lecz aktywnie interesował się twórczością współczesnych mu pisarzy, skrupulatnie dobierając swoje inspiracje. Jak czytamy w przedmowie do „Śpiewnika": *Wiersze starałem się wybierać z najlepszych naszych poetów. (…) Nawet słabsza muzyka, która się mniej szczęśliwie uda, przy poezji celującej zyszcze dla siebie pobłażanie.* Z kolei w liście do Ignacego Kraszewskiego pięknie opisał swoją rolę jako kompozytora w twórczości pieśniarskiej: *Mnie przynajmniej zdaje się, że każdy dobry wiersz przynosi z sobą gotową melodię, a umiejący ją podsłuchać i przelać na papier jedna sobie nazwanie szczęśliwego kompozytora wtenczas, gdy niczym innym, jak tylko tłumaczem tekstu w muzykalnym języku nazwać by się był powinien.*

Akompaniament fortepianowy w jego pieśniach pełni funkcję znacznie szerszą niż jedynie harmoniczne wsparcie głosu. Jest równorzędnym partnerem, a niekiedy nawet narratorem – ilustruje nastrój, oddaje emocje, maluje dźwiękowe tło dla opowieści lirycznej. Moniuszko stosuje szeroką gamę faktur: od prostych akordów przez arpeggia i pasaże, aż po rytmiczne figury naśladujące

Melodic lines are usually cantilena-like, within a moderate range, which makes them accessible to both professional singers and home performers. Moniuszko did not strive for bravura – he avoided coloraturas or unnecessary virtuosity, building musical expression through subtle tensions and diversity of phrase types. He would often refer to folk music – not through direct quotes, but through stylisation, using mazurka rhythms, dance features, and characteristic ornaments.

Of course, he did not limit himself to folk patterns, but was actively interested in the work of contemporary writers, meticulously choosing his sources of inspiration. As we read in the preface to the "Songbooks": *I tried to choose poems by our best writers. (…) Even less successful music can win acclaim if composed to an excellent poem.* In turn, in a letter to Ignacy Kraszewski, Moniuszko beautifully described his role as a composer of songs: *To me, at least, it seems that every good poem brings a ready-made melody, and the one who knows how to overhear it and transfer it to paper calls himself a successful composer, when he should have called himself nothing but a translator of a text into the language of music.*

The piano accompaniment in Moniuszko's songs is much more than just harmonic support to the voice. It is an equal partner and sometimes even a narrator – the piano illustrates the mood, conveys emotions, and paints the sonic background for a lyrical tale. Moniuszko uses a wide range of textures: from simple chords, through arpeggios and passages, to rhythmic figures imitating,

bicie serca, szum wiatru, kroki czy mechaniczny ruch wrzeciona. Dzięki temu słuchacz zostaje wciągnięty w świat przedstawiony przez tekst, a także poprzez środki czysto muzyczne. Przykładem takiej ilustracyjności jest „Prząśniczka", gdzie regularna, rytmiczna melodia przypomina kręcenie wrzeciona, a akompaniament imituje jego stały ruch. W „Pieśni wieczornej" delikatna faktura fortepianu tworzy kołyszący, niemal nokturnowy nastrój. „Skowronek" oddaje świergot ptaka w ruchliwej, tanecznej melodii i lekkim akompaniamencie. „Dumka" operuje kontrastami – nostalgiczna melodia przeplata się z dramatycznym, zmiennym fortepianem. W „Groźnej dziewczynie" akompaniament wzmacnia teatralność, a „Grajek" przywołuje postać ulicznego muzyka, z akompaniamentem przypominającym stylizowaną muzykę taneczną.

Wszystkie te pieśni łączy niezwykła umiejętność Moniuszki do scalania słowa i muzyki. Dźwięk staje się tu przedłużeniem języka, a emocja – naturalną konsekwencją melodii i harmonii. Mimo prostoty formy pieśni te niosą głęboki wyraz emocjonalny, a ich piękno tkwi w mistrzowskim balansie między dostępnością a artyzmem. Zeszyty „Śpiewnika domowego" nie są jedynie dokumentem epoki – to wciąż żywe źródło inspiracji, zarówno dla wykonawców, jak i pedagogów. Uczą, jak świadomie operować tekstem, jak budować muzyczną narrację, jak dążyć do prostoty bez utraty głębi. Twórczość pieśniowa Moniuszki udowadnia, że muzyka potrafi mówić, a słowo – śpiewać.

for example, the heartbeat, the sound of wind, steps, or the mechanical movements of the spindle. Consequently, the listener is drawn into the world presented by the text – also through purely musical means. An example of such illustration is "Prząśniczka", where a regular, rhythmic melody resembles a spinning spindle, with the accompaniment imitating its regular movements. In "Pieśń wieczorna", the delicate texture of the piano creates a swaying, almost nocturnal mood. "Skowronek" captures the chirp of a bird in a lively, dancing melody and light accompaniment. "Dumka" is based on contrasts – a nostalgic melody intertwines with a dramatic, changeable piano part. In "Groźna dziewczyna", the accompaniment enhances the theatrical aspect, while Grajek evokes the figure of a street musician, with an accompaniment reminiscent of stylised dance music.

All these songs share a common feature: Moniuszko's extraordinary ability to combine words and music. Sounds become an extension of the language, and emotions – a natural consequence of melody and harmony. Despite their simple form, these songs carry a deep emotional expression, and their beauty lies in the masterful balance between accessibility and artistry. "Songbooks for Home Use" are not only a document of the era – they are still a living source of inspiration, both for performers and educators. They teach how to consciously use the text, how to build a musical narrative, how to strive for simplicity without losing depth. Moniuszko's songs prove that music can speak and words – sing.

ENSEMBLE DEL PASSATO

Śpiewasz, bo ci wesoło i błogo

Integralną częścią naszego spektaklu jest poezja. To pierwszy raz, gdy łączymy siły z wykonaniem aktorskim. Muzyka i słowo nieustannie się tu przeplatają, tworząc płynną opowieść, a poezja ściśle spaja się z pieśniami. Nie jest to przypadek, bowiem czytający tu mało znane, specjalnie dobrane romantyczne wiersze Krzysztof Gosztyła ma za sobą nie tylko aktorską, ale i muzyczną edukację i jak mało kto czuje melodię i rytmikę w każdym słowie, frazie i utworze. Jego śpiewne rozumienie recytacji idealnie współgra z akompaniamentem lutni, stanowiącym element spajający całość. Mamy wrażenie, że zagłębiając się razem z nami w nieprzerwanej narracji, stał się on de facto członkiem naszego zespołu.

Efekt ten przypieczętowuje brawurowe wykonanie przez wszystkich trzech panów utworu Władysława Syrokomli „Do Stacha", czyli „Kantaty w dniu imienin", oryginalnie dedykowanego właśnie samemu Moniuszce. Warto zaznaczyć, iż pomysłodawcą takiej interpretacji i twórcą linii melodycznej był właśnie Pan Krzysztof, który w ten sposób sprawił, że niniejsze nagranie jest unikatowe, pełne humoru i pasji.

Kochaj z duszy całej!

Choć Moniuszko komponował pieśni z myślą o fortepianie romantycznym, wiele jego pieśni zachowuje prostotę fakturalną i harmoniczną, która pozwala na skuteczne przeniesienie akompaniamentu na instrument

You sing because you are happy and blissful

Poetry is an integral part of the spectacle. This is the first time we have joined forces with an acting performance. In the set we created, music and words constantly interweave with each other, creating a flowing story, and the poems merge closely with the songs. This is not a coincidence, because Krzysztof Gosztyła, who reads here little-known, specially selected Romantic poems, is not only a professional actor, but also a professional musician; what is more, he excellently feels the melody and rhythm in every word, phrase, and piece. His singing understanding of recitation perfectly harmonises with the accompaniment of the lute, which brings everything together. We have the impression that by immersing himself in our uninterrupted narrative, Krzysztof Gosztyła became an actual member of our ensemble.

This effect is sealed with all three gentlemen brilliantly performing Władysław Syrokomla's piece "Do Stacha", or "Cantata on the Name Day", originally dedicated to Moniuszko himself. It is worth noting that the originator of such an interpretation and the creator of the melodic line was Krzysztof Gosztyła; it is thanks to him that this recording is unique, full of humour and passion.

Love with all your heart!

Although Moniuszko composed his songs with the Romantic piano in mind, many of them retain textural and harmonic simplicity, as a result of which the accompaniment can be efficiently played by a plucked string instrument.

strunowy szarpany. Dotyczy to szczególnie pieśni opartych na stałych wzorcach rytmicznych („Prząśniczka", „Groźna dziewczyna"), prostych progresjach harmonicznych („Skowronek", „Kwiatek"), onirycznych schematach akordowych („Sen", „Pieśń wieczorna"), balladowej narracji („Dumka").

Z historycznego punktu widzenia warto zauważyć, że w XIX wieku w środowiskach domowych i salonowych często grywano romanse z akompaniamentem harfy, gitary romantycznej czy teorbanu, szczególnie tam, gdzie dostęp do fortepianu był utrudniony. Do wykonywania pieśni chętnie wykorzystywano także galichony, a później – zahaczając o XX wiek – i gitarolutnie. Nie można pominąć w tym zestawie gitary angielskiej, która kształtem przypomina dawne citern. Już w początkach XIX wieku pisano o terenach Mazowsza, że gitara angielska *była tak rozpowszechniona u nas, że w zaściankach szlachty mazowieckiej panny na zagonie, brzdąkając na niej, wtórowały sobie do ulubionych piosneczek*. Z biegiem lat gitara angielska ustępowała pola gitarze hiszpańskiej, co znakomicie uchwycił etnograf i historyk Łukasz Gołębiowski: *Gitary hiszpańskiej tony ściszone, strój o niskiej przestrzeni, treściwe akordy śpiewom towarzyszą, głos ludzki wspierają dostatecznie; angielska snadniejsze wygrywa sztuki, a w Litwie odzywają się dwie razem takie gitary: jedna z nich prym wygrywa, druga wtór i bas, przez co akompaniowanie staje się pełniejszym i dobitniejszym.* Sam Franciszek Karpiński, najważniejszy polski przedstawiciel sentymentalizmu, bywał słyszany, jak przygrywał sobie na gitarze, nucąc swoje piosenki.

This applies especially to songs based on fixed rhythmic patterns ("Prząśniczka", "Groźna dziewczyna"), simple harmonic progressions ("Skowronek", "Kwiatek"), oneiric chordal patterns ("Sen", "Pieśń wieczorna"), or a ballad narrative ("Dumka").

From a historical point of view, it is worth noting that in the 19th century, at home and in salons, one often played romances to the accompaniment of a harp, Romantic guitar, or theorbo, particularly where the piano was not easily accessible. Gallichons were also willingly used to perform songs, and later – also at the beginning of the 20th century – lute guitars. The list would not be complete without the English guitar, whose shape resembles the old cittern. According to the sources, the English guitar was popular in Mazovia already at the beginning of the 19th century; we can read that *it was so widespread that in the villages established by the Mazovian nobility, maidens would hum their favourite songs while plucking at its strings.* Over the years, the English guitar gave way to the Spanish guitar, which was perfectly captured by the ethnographer and historian Łukasz Gołębiowski: *Quiet tones of the Spanish guitar, in low tuning, rich chords accompanying the singing, supporting the human voice sufficiently; the English one plays easier pieces, and in Lithuania two such guitars perform together: one of them plays the melody, the other one – the bass, making the accompaniment more complete and expressive.* Franciszek Karpiński himself, the most important Polish representative of sentimentalism, could be heard playing the guitar while humming his songs.

W kontekście naszych opracowań muzyki Stanisława Moniuszki na wszelkiego rodzaju lutnie i gitary należy wspomnieć także o ukraińskim teorbanie, czyli lutni łączącej cechy lutni barokowej i psałterium, posiadającej struny burdonowe, a nazwę wywodzącą się z włoskiej teorby. W Warszawie w 1844 roku opublikowany został nawet zbiór pieśni z towarzyszeniem teorbanu autorstwa Tomasza Padury, uważanego za autora pieśni „Hej, sokoły".

Dla naszego zespołu ta bogata romantyczna tradycja jest podstawą do odważnego wykorzystania zespołowego instrumentarium przy wykonywaniu XIX-wiecznego repertuaru pieśniowego.

Charakterystycznymi zaletami akompaniamentu lutniowego jest jego subtelna artykulacja i intymność brzmienia. W odniesieniu do historyczności tych instrumentów możliwe jest zastosowanie stylizowanego *basso continuo* i wykorzystanie strun burdonowych do realizacji pełniejszego współbrzmienia. Jednocześnie należy wspomnieć o ograniczeniach tego instrumentarium. Napotykamy bowiem trudności w oddaniu pełnej harmonicznej gęstości romantycznego fortepianu, stąd wiele pieśni wymaga transpozycji, by lepiej wybrzmiewały w fakturze instrumentów szarpanych.

W praktycznym podejściu do aranżacji upraszczamy akordy tam, gdzie brakuje strun do pełnej realizacji harmonii. Przekształcamy pasaże fortepianowe w stylizowane figury arpeggia lub campanella. Traktujemy przebiegi polifoniczne w partii fortepianu jako partie duetu lutniowego. I z wielką przyjemnością stosujemy powtórzenia, by wprowadzać dyminucje w głosie melodycznym.

In the context of our arrangements of Stanisław Moniuszko's music for all kinds of lutes and guitars, one should also mention the Ukrainian theorbo, that is a lute combining features of the Baroque lute and the psaltery, provided with drone strings, and deriving its name from the Italian theorbo. In Warsaw, in 1844, a collection of songs with the accompaniment of the theorbo was published by Tomasz Padura, considered the author of the song "Hej, sokoły".

For our ensemble, this rich Romantic tradition is the basis for the bold use of ensemble instruments in the performance of 19th-century songs.

The characteristic advantages of the lute accompaniment include its subtle articulation and intimate sound. As far as the period aspect of these instruments is concerned, it is possible to use a stylised *basso continuo* and drone strings to achieve a fuller sound. However, it is necessary to mention the limitations of these instruments. We encounter difficulties in conveying the full harmonic density of the Romantic piano, hence many songs had to be transposed to sound well in the texture of plucked instruments.

In a practical approach to arrangement, we simplify chords where the full harmony cannot be achieved due to the lack of strings. We transform piano passages into stylised arpeggio or campanella figures. We approach the polyphonic sections in the piano part as parts of a lute duo. And it is with great pleasure that we use repetitions to introduce diminutions in the melodic voice.

* * *

Muzyka Stanisława Moniuszki zaaranżowana na lutnię i gitarę działa zaskakująco dobrze, zwłaszcza w pieśniach bardziej intymnych, stylizowanych ludowo lub refleksyjnych. Przywraca temu repertuarowi pierwotną lekkość i zwiewność, które cechują idylliczne obrazy w warstwie tekstowej. Ponieważ sami na nowo odkryliśmy potencjał i inspirację w twórczości Stanisława Moniuszki, wierzymy, że nasze aranżacje mogą przybliżyć jego pieśni nowym słuchaczom, wykonawcom muzyki dawnej, lutnistom i wszystkim, którzy cenią kameralność.

W połączeniu z zapomnianą poezją stworzyliśmy **OPOWIEŚĆ**. Poprzez nią zapraszamy słuchaczy do zanurzenia się w sielskim nastroju i porzucenia (choć na chwilę) otaczającego nas co dzień zgiełku.

ANNA BUDZYŃSKA
HENRYK KASPERCZAK

* * *

Stanisław Moniuszko's music arranged for lute and guitar works surprisingly well, especially in more intimate, folk-styled, or reflective songs. It restores to this repertoire its original lightness and airiness typical of the idyllic images described in the textual layer. Since we ourselves rediscovered the potential and inspiration in the oeuvre of Stanisław Moniuszko, we believe that our arrangements can bring his output closer to new groups of music lovers, early music performers, lutenists, and listeners who value chamber music.

Together with forgotten poetry, we created a **TALE** with which we would like to invite the listeners to immerse themselves in an idyllic mood and to abandon for a moment the hustle and bustle of everyday life.

ANNA BUDZYŃSKA
HENRYK KASPERCZAK

ON | HE
ONA | SHE
Słowa pieśni śpiewanych przez Annę Budzyńską zapisaliśmy zwykłymi literami.
We wrote the songs lyrics sung by Anna Budzyńska in ordinary letters.

Stworzyliśmy spektakl na DWA GŁOSY

We created a performance for TWO VOICES

Teksty wierszy czytanych przez Krzysztofa Gosztylę oznaczyliśmy kursywą.
The texts of the poems, read by Krzysztof Gosztyla, are marked in italics.

H. KASPERCZAK – FANTAZJA DLA ARCADELTA

1. *Dedykacja – Litwinom*

słowa: Władysław Syrokomla

Z „GAWĘDY GMINNE"

ON:

O bracia moi znad Wilii, znad Niemna!
Gdy Wam swojacka gawędka przyjemna,
zasiądźcie w kółko – a ja Wam pogwarzę;
stukniemy w czarki, rozweselim twarze,
a może prawda wynurzy się na dnie,
albo się chwilka smutkowi wykradnie.

Ja czasem wierszyk skleciwszy naprędce,
lubię się zwierzyć w niewinnej gawędce,
a wy niekiedy serdecznie i czule
dajecie ucho sielskiemu gadule;
będziem wzajemnie radzi – tak mi właśnie!
Niechże kto teraz drzwi na klucz zatrzaśnie,
aby snadź jaki panek, czy półpanek,
nie przyszedł wyśmiać naszych pogadanek.
U nas, wiadomo, domowa czeladka,
wiersz od siekiery, robota niegładka,
a słuchacz patrząc w serce gospodarza,
wdzięczen z przyjęcia czem Pan Bóg obdarza.

Łatwiej to z wami wywinąć się księdze,
bracia w kapocie i bracia w siermiędze!
Gmin nieuczony łatwiej się pozwoli
podkraść, wysłuchać: czy mu serce boli,
czy własna wina, czy Boża niełaska,
czy błoga radość po sercu pogłaska;
oblicze gminu blednie, to się płoni,
pierś przeźroczysta – widno jak na dłoni;
na sercu grają uczucia otwarte!
Łatwoż je schwycić i przenieść na kartę:
a potem w kółku tych samych słuchaczy
któż niedołężnej piosnce nie przebaczy?
Kto zechce śpiewkę nicować dziadowską,
z myśli do myśli, zgłoska za zgłoską?

Z jaśnemi pany nie tak idzie składnie;
któż ich oblicza, ich serca odgadnie?
Jak dla nich śpiewać? kiedy mają narów,
że za swój pieniądz chcą dobrych towarów;
dla nich się książki w pozłocistych szatach,
robią w Paryżu w najpierwszych warsztatach
gdzież nam doścignąć? Nierówna gonitwa,
co insza Paryż, a co insza Litwa, –
kogo zamorskie pachnidło przynęci,
cóż mu aromat naszych sianożęci?
Po śpiewie oper jak nudną są rzeczą
ranne skowronki, co na Litwie skrzeczą!

Nie żal mi serca i nie żal mi głowy,
dla Ciebie śpiewam gminu szaraczkowy!
– O tobie śpiewam i z tobą zespolę
nadzieje, radość i smutki, i bole;
twojem powietrzem orzeźwię oblicze,
od twoich ptasząt wyrazu pożyczę;
niech się myśl moja spod serca wygwarzy,
nutą żniwiarską, w takt brzęku kosarzy, –
gdzie chata słomą lub darnią pokryta,
serdeczny Litwin niech piosnkę przeczyta,
a gdy swojaka dopatrzy się we mnie,
zgrzeszyłbym mówiąc, żem śpiewał daremnie.

H. KASPERCZAK – FANTASIA FOR ARCADELT

Dedication – to the Lithuanians

lyrics: Władysław Syrokomla

FROM 'COMMON TALES'

HE:

Brothers at the Viliya, at the Neman!
You all, if you cherish pleasant tales,
sit in circles, and I'll tell you some;
oh, clinking glasses, cheerful faces,
who knows, maybe truth will be revealed,
or maybe sadness will be healed.

Sometimes, after writing my poems,
I like to confide in my comrades,
so, please, dear guests, warmly and truly,
give an ear to travelling poet;
trust me, all will be glad – just like that!
Hurry up, let us lock the door now,
so that a lord or half a lord
does not come to laugh at our talks.
Here, obviously, a familiar hearth,
a crude poem, hard-working lads,
and, looking into the host's heart,
the listener is moved and glad.

How much it's easier to talk to you,
my dear priests and my dear peasants!
It's easier to talk and listen to
simple people: of heartbreak,
of their own sins or of God's wrath,
or of blissful joy in one's heart;
the faces turn pale, then go red,
transparent chests – bright as day;
wearing their hearts on their sleeves!
It's easy to grab them and write down:
and then, the same listeners,
who won't forgive a clumsy song?
Who wants to work on a simple song,
thought after thought, verse after verse?

With lords, it's not that simple;
who can guess their faces, their hearts?
How to sing for them? They're used to expect
quality goods for their coins;
they order books in gilded robes,
in Paris, made with the greatest tools,
how can we compare? This race is
not fair, Paris is far from Vilnius, -
lured by an overseas parfum,
they don't value the smell of hay.
The ones who marvel the opera
will despise the Lithuanian larks!

I give you all my heart, all my mind,
my dear peasants, I'm singing for you!
- I sing about you and share with you
hopes, joys and sorrows, and all the pain;
I'll refresh myself with your air,
borrow expression from your birds;
let the ideas flow from my heart,
like reapers, to the tune of scythes, -
in huts covered with straw or turf,
may dear Lithuanians read my songs,
if they see me as one of their own,
I'll know that I'm not here alone.

2. S. MONIUSZKO
Grajek słowa: Antoni Kolankowski

ONA:

Na zagrodzie gospody
usiadł grajek, chłop młody,
okiem smutnem zatoczył po niebie,
potem w struny zabrzęczy,
ale skrzypka coś jęczy,
jak sierota na matki pogrzebie.

Czeka młodzież na tany,
cóż to grajek dziś pijany?
Szemrze z cicha wesoła drużyna,
jedna tylko milczała,
jedna tańczyć nie chciała,
czarnooka gołąbka, dziewczyna.

A w tej ciżbie godowej
młody pieśniarz wioskowy
stanął z dala ze swoją lirenką;
stanął skromnie, nie śmiele,
jakby z Bożym kościele –
on chciał duszę nasycić piosenką.

Słucha młodzian, wciąż słucha!..
Płyną tony do ucha,
ale serce nie drgnęło prostacze:
bo nie było tam nuty
z głębi serca wysnutej,
co tak szczerze się śmieje i płacze.

Więc nie czekał już dłużej...
„Niechaj szczęście wam służy”
rzekł odchodząc, „grajkowie uczeni:
pójdę szukać przyrody,
zawsze pięknej i młodej,
co się życia pełnością rumieni;

Jej to barwy i dźwięki
do swej zbiorę piosenki
a zanucę ją mojej dziewczynie.
ona złotem nie płaci,
lecz uściskiem wzbogaci
i łza cicha z jej oczu popłynie”.

ONA:

Ze stokrotką u skroni,
główkę wsparła na dłoni,
po jagodach tajona łza spływa.
Żal jej grajka, niebodze,
musi cierpieć on srodze,
kiedy nutę żałosną wygrywa,

Janku złoty co tobie,
żeś w tak ciężkiej żałobie?
Szepnie wreszcie do grajka nieśmiało:
czy cię urzekł kto może
Czy też myślisz, broń Boże,
że cię kocham, serdeczny, za mało?

O dziewczyno kochana,
moja gwiazdko świetlana,
wierzę Tobie jak Bogu na niebie.
Mam krzyż święty na czary,
ale jutro swat stary
od Bartosza przyjedzie po ciebie,

Ty mnie kochasz, niebogo,
ale pójdziesz swą drogą,
i zapomniesz o grajku sierocie.
Ja sam jeden zostanę,
pędzić noce niespane,
włóczyć ciężką mą dolę w tęsknocie.

Pieśniarz
słowa: Antoni Kolankowski

ON:

Grzmi rozgłośnie kapela,
budzi okrzyk wesela,
klaszczą w dłonie i gwarzą słuchacze;
patrzą chciwi grajkowie:
czy z nich radzi panowie,
czy nie rzucą im złota bogacze.

S. MONIUSZKO

A Busker lyrics: Antoni Kolankowski

SHE:

A young busker sat down
at the inn enclosure,
he looked sadly across the sky,
then he plucked the strings,
but the violin rings
like a child whose mother died.

Young people are waiting for dance:
'What is it, is the busker in a trance?'
A cheerful bunch murmurs quietly;
only one girl was silent,
only one girl was quiet,
a black-eyed dove, lovely.

A Bard

lyrics: Antoni Kolankowski

HE:

The band plays its resonant tunes,
people are jolly and merry,
they clap their hands and chatter away;
the greedy bards are carefully watching:
are there rich men among them,
willing to throw them some gold?

And among the wedding guests
a young and pure village singer
stood aside with his little lyre;
he stood modestly, shyly,
almost as if in God's church –
willing to fill the soul with a song.

The young man listens, he keeps listening!..
Tones are floating in the air,
but the simple heart did not move yet:
because none of the played notes
reached the depths of the heart,
laughing and crying sincerely.

So he didn't wait any longer...
'May happiness always be with you'
he said, leaving, 'dear savvy bards:
I will go look for nature,
always beautiful and young,
reflecting the fullness of life;

I will use its colours and sounds
in my modest and humble song
and I will sing it to my girl.
Although she doesn't pay in gold,
she will enrich me with a hug,
and a quiet tear will roll down her cheek.'

SHE:

With a daisy in her hair,
her face so sad and fair,
a secret tear rolls down her cheek.
She pities the poor busker,
he must suffer, flustered,
while playing sad tunes, meek.

'Dear Janek! Why are you so sad,
what troubles have you had?'
She finally whispers shyly:
'Have you been cursed,
or, God forbid, heard
that my love is unlikely?'

'Oh, dear girl,
my brightest star,
I believe you, like God in heavens.
I have a holy cross for witchcraft,
but tomorrow Bartosz's
old matchmaker comes with endeavours.

My dear, you love me today,
but you will go your own way
and forget the poor busker:
I will be alone all the time,
bothered by sleepless nights,
living a hard life without lustre.

3. *Dziewczę i słowik*

słowa: Antoni Kolankowski

ON:

Ej słowiku, nieznośne ty ptaszę,
co mi zasnąć nie dajesz do rana;
nie wiesz, co to noc dla nas niespana,
nie wiesz, co to w niej dumki te nasze.
Śpiewasz, bo ci wesoło i błogo,
bo cię luba twa słucha z rozkoszą,
echa piosnki twe chciwie roznoszą,
a ja nie mam nikogo! Nikogo!
Nikt nie widzi mej krasy dziewiczej,
nikt tęsknoty i troski nie dzieli;
więc i cóż mi do twoich tam treli?
Co mi do twej piosenki słowiczej?
A słowiczek wciąż śpiewa namiętnie,
w tonach rzewnych się cały rozpływa,
miłość w pieśni się jego odzywa,
rozkosz w każdem odzywa się tętnie
i jak gdyby chciał mówić dziewczynie:
„Nie gardź moją piosenką prostaczą,
bo jej pora już prędko przeminie...
Ludzie dobrzy twe wdzięki zobaczą,
poznasz miłość, bo ona jest wszędzie,
z jej się poznasz tęsknotą i trwogą.
i mej piosnki zapragniesz niebogo,
ale wtedy mnie tutaj nie będzie”.

S. MONIUSZKO

Skowronek

słowa: Franciszek Kowalski

ONA:

Kiedy się wkoło śmieje wiosenka,
nuci wesoło moja piosenka,
dzwoni w gaiku i nad gaikiem,
nuci w strumyku, lata z wietrzykiem.

Komuż ja śpiewam? Mej skowroneczce;
Komu przegrywam? Mej kochaneczce!

I ona śpiewa wysoko w niebie
i mnie przyzywa w górę do siebie,
tam się złączemy, by razem nucić,
ani myślemy na ziemię wrócić,

bo tam weselej niż na dolinie
milej i śmielej piosenka płynie!

A Girl and a Nightingale

lyrics: Antoni Kolankowski

ON:

Hey, nightingale, unbearable bird, you,
not letting me fall asleep until morning;
You don't know what a sleepless night means,
You don't know what thoughts come into our minds.
You sing 'cause you're cheerful and blissful,
'cause your beloved listens to you in awe,
your song echoes loudly everywhere,
and I have no one! Truly no one!
No one to see my maiden beauty,
no one to long for or care about;
why should I be concerned with your song?
What should I do about your chirping?
The nightingale keeps singing softly,
its song filled with most tender tones,
love speaks through its cheerful notes,
every beat expresses joy,
as if it wanted to say:
'Do not despise my simple song,
'cause its time will soon be over...
Good people will see your charms,
You'll know love, it's all around,
You'll know its longing and fear,
and then you'll miss my song, my dear,
but I'll already won't be near.'

S. MONIUSZKO

A Lovebird

lyrics: Franciszek Kowalski

ONA:

When the spring laughs all around
my songs everywhere resound.
They ring in the grove and above,
hum in the stream, fly with the breeze.

Whom am I singing? My lovebird:
Whom am I playing? My sweetheart.

And she sings, high in the sky
and she calls me, high above,
There we will hum together,
coming back to earth? Never.

Above is jollier than in the valley
the song flows nice and boldly,
Yes, it is jollier than in the valley
the song flows nice and boldly.

4.

S. MONIUSZKO

Dumka

słowa: Anonim

ONA:

Nie śpię, nie jem, dręczę siebie,
usycham z miłości,
Ach, czy nie ma ani w niebie
ni w ludziach litości?
Niemaż ani w niebie
ni w ludziach litości?

Matka mówi: on ubogi,
nie kochaj go dziecię,
A ja kocham, bo nie brogi
szczęściem na tym świecie.
Kocham, bo nie brogi
szczęściem na tym świecie.

Ludzie strumyk ponad drogą
chętnie by wstrzymali,
ale groble nie pomogą,
strumyk płynie dalej.
Groble nie pomogą,
strumyk płynie dalej.

S. MONIUSZKO

A Dumka

lyrics: Anonym

SHE:

I don't sleep, I don't eat, I torment myself,
I wither out of love,
Oh, do neither heaven
nor people have mercy?
Do neither heaven
nor people have mercy?

Mother says: he is poor,
don't love him, my child!
And I love him, because riches
don't bring happiness in this world
I love him because riches
don't bring happiness in this world.

People would like to stop
the stream over the road,
but dikes won't help,
the stream flows on.
Dikes won't help,
the stream flows on.

5.

S. MONIUSZKO

Prząśniczka

słowa: Jan Czeczot

ONA:

U prząśniczki siedzą jak anioł dzieweczki
przędą sobie, przędą jedwabne niteczki.
Kręć się, kręć wrzeciono,
wić się tobie wić!
Ta pamięta lepiej
czyja dłuższa nić.

Poszedł do Królewca młodzieniec z wiciną,
łzami się zalewał, żegnając z dziewczyną.
Kręć się, kręć...

Gładko idzie przędza wesołej dziewczynie,
pamiętała trzy dni o wiernym chłopczynie.
Kręć się, kręć...

Inny się młodzieniec podsuwa z ubocza
i innemu rada dziewczyna ochocza.
Kręć się, kręć, wrzeciono!
Prysła wątła nić,

wstydem dziewczę płonie,
Wstydź się, dziewczę, wstydź!

S. MONIUSZKO

At the Spinner's

lyrics: Jan Czeczot

SHE:

At the spinner's angel girls
are spinning silk threads.
Spin, spin, spindle,
twist, twist, twist!
The one with the longest thread
remembers best.

On a raft, a young man went to Königsberg,
he was in tears, saying goodbye to the girl.
Spin, spin, spindle...

The cheerful girl keeps twisting smoothly,
not crying about the boy too profusely.
Spin, spin, spindle...

Another young man appeared in the girl's life,
and the girl is happy to give him her time.
Spin, spin, spindle,
the thin thread snapped;

The girl burns with shame,
Shame on you, girl, shame on you!

6.

H. KASPERCZAK – FANTAZJA DLA H. PURCELLA

Do ptaszyny

słowa: Józef Massalski

ON:

Ptaszyno miła! Co tu nade mną,
z gałązki skacząc na inną,
albo ukryta w liści głąb ciemną,
piosenkę nucisz niewinną;
przyleć tu co dzień przed słońca wschodem,
i ja przybędę stroskany,
Twojem kwileniem i rannym chłodem,
łagodzić bole mej rany.
Niegdyś mię lubym wzrokiem i głosem
koiła w smutkach Elina;
dziś w obcą ziemię zagnany losem
niknę, jak w skałach krzewina.
Nie leć daleko i wracaj co dzień
pod lipy rodzinnej cienie.
Niech twem kwileniem, smutny przechodzień,
srogie łagodzę cierpienie.

H. KASPERCZAK – FANTASIA FOR H. PURCELL

To a Bird

lyrics: Józef Massalski

HE:

My dear little bird! On the tree above,
hopping from a twig to twig,
or hidden in the dark leafy depth,
humming an innocent song;
come here every day before sunrise,
and i will come, worried about
your gentle chirping and morning cold,
to soothe the pain of my wound.
Long time ago, it was Elina's voice
that soothed my sorrows and pains;
today, thrown in a foreign land by fate,
I'm shrinking, like a bush in the rocks.
Don't fly far away and come back every day
under the linden's familiar shade.
Let your chirping dull the great pain
of a passer-by going away.

7.

S. MONIUSZKO

Groźna dziewczyna

słowa: Anonim

ONA:

Słuchaj chłopcze: masz mnie kochać?
Kochaj z duszy całej!
Ja nie będę jęczeć, szlochać,
jak inne szlochały,
ja nie będę jęczeć, szlochać,
jak inne szlochały.

Pójdę w bory, a tam mieszka
czarownica stara,
a jak ona cię zamówi,
zapisze na niebie,
potem włosów twoich złowi,
pod krzyżem zagrzebie.

Poznasz wtedy, jak to zwodzić miodowym wyrazem;
poznasz wtedy, jak to chodzić do dwóch dziewcząt razem,
do dwóch dziewcząt razem.

Jeśli puścisz się na wody, z tobą łódź zatonie,
jeśli puścisz się na gody, rozniosą cię konie;
w lesie zginiesz w ciężkim bolu, bo cię dąb przywali.
A przy żniwie w ciężkim polu piorun cię wypali!

Ach i potem nieraz Stasio z grobu już zapłacze:
„Przebacz, przebacz, droga Kasiu"
– a ja nie przebaczę!

S. MONIUSZKO

A Fierce Girl

lyrics: Anonym

SHE:

Listen boy: do you want to love me?
Then love me with all your heart!
I will not moan, weep,
as others have wept,
I will not moan, weep,
as others have wept.

I will go to the woods,
where an old witch lives,
and when she curses you,
she will write it in the sky,
then she will get your hair,
under a cross will she let it lie.

Then you will know how I felt at that time;
then you will know how it is to court two girls at a time,
two girls at a time, two girls at a time.

If you go on water, your boat will sink,
if you go hunting, the horses will kick;
in the woods you will die, 'cause the oak will hit you.
When you harvest in a field, a lightning will burn you!

Ah, and then sometimes, Staś from his grave will cry:
'Forgive me, forgive me, dear Kasia'
– and I will not comply!

8. Bławatek

H. KASPERCZAK – PRELUDIUM XIV

słowa: Stefan Witwicki

ON:

„Pociesz mię choćby piosenką!
- „Nie, nie mogę. Ciszej, ciszej,
matka otworzy okienko
i wszystko usłyszy."

- „Zawsześ jednaka i pusta,
Nie kochasz mię, nie, nie wierzę...
Czegóż odwracasz tak usta?
Nikt nas nie postrzeże."

- „O! nie; od tego się wstrzymasz;
ludzie chodzą, tuż i chatka,
końca całusom twym ni masz,
poznałaby matka.

- „Czyż serce twoje opoką?
Mój ty skarbie, moje złoto!
Przynajmniej popatrz mi w oko,
proszę cię choć o to!"

- „Nie, ja stąd oczu nie ruszę,
darmo nie proś, w innym czasie;
teraz ja patrzeć tam muszę
gdzie się trzodka pasie."

- „Ach, co ja widzę w tym lasku!"
- „Cóż? – „Jak śliczny tam bławatek!
Jakiej pełności i blasku!"
- „Ach, to mój jest kwiatek!"

- „Chodźmy." – „Lecz zostań ty w dali."
- „Doprowadzę cię do kwiatka."
Trochę go długo szukali...
Czy tyż pozna matka?

A Cornflower

H. KASPERCZAK – PRELUDE XIV

lyrics: Stefan Witwicki

HE:

'Comfort me with a little song!
- 'No, no, I can't. Quiet, quiet,
mother will open the window
and will hear everything.'

- 'You're always the same and cold,
You don't love me, but I won't fold...
Why are you turning your face away?
No one will see us.'

- 'Oh! no, no; you cannot do that;
people go by, close is a hut,
there is no end to your kisses,
the mother would know.

- 'Is your heart made out of stone?
Oh, my darling, oh, my sweetheart!
At least look me in the eye,
do as little as that!'

- 'No, I won't move my eyes from here,
stop asking me, another time;
now i have to look over there,
where the flock is grazing.'

- 'What do I see in the forest!'
- 'Well?' – 'What a lovely cornflower!
How beautiful and splendid!'
- 'Oh, this is my flower!'

- 'Let's go.' – 'But you keep your distance.'
- 'I'll take you to the flower.'
They were searching and searching...
Will mother know this too?

9.

S. MONIUSZKO

Kwiatek

słowa: Antoni Kolankowski

ONA:

Gdzieś w ustroni na dolinie
piękny wszedł kwiat,
i z rozkoszą w swej dziedzinie
witał boży świat

i listkami w górę strzelił
i rumienił się, weselił
martwą zdobiąc błoń
i na chwasty, dzikie zioła,
co porosły dookoła
miłą rozlał, miłą woń.

Lecz i kwiaty troski mają,
lecz i kwiaty usychają
od znoju i burz,
I nasz kwiatek skromny, miły,
srogie burze nawidziły,
zna on troskę już!

Biedny kwiatku, w samym świcie,
twoje błogie, piękne życie
zaćmił smutku cios;
lecz się nie smuć, bo dla ciebie
zapisany wyrok w niebie
co twój zmieni, zmieni los.

S. MONIUSZKO

A flower

lyrics: Antoni Kolankowski

SHE:

Somewhere in the valley,
a beautiful flower rose
and welcomed god's world
as it only knows,

and its leaves shot up,
and it blushed, and popped up,
decorating the dead meadow,
and the weeds, the wild herbs
that the meadow disturb
are now basking in its glow.

But even flowers worry,
but even flowers wither,
from toil and storms.
And our dear, humble flower
got to know some,
it already knows sorrow's forms.

Poor flower! At the very dawn
your sublime, beautiful gown
was torn by sorrow's blow.
But do not be sad, because heaven
already knows what will happen
so just let it go.

10.

S. MONIUSZKO

Dalibógże!

słowa: Józef Massalski

ONA:

Dalibógże, powiem mamie,
on co złego zrobić gotów;
jęczy, wzdycha, ręce łamie,
klnie potęgę mych przymiotów.

Serce moje nazwał lodem,
wzrok sztyletem; jeszcze kłamie,
żem ja jego łez powodem.
Dalibógże, powiem mamie.

W noc pod oknem mym narzeka,
dzień przepędza nieprzytomnie.
Jak przy ludziach, on z daleka,
jak bez ludzi, to on do mnie.

Chcę z nim mówić i nie umiem,
chcę uciekać i nie mogę,
chcę nań patrzeć, czuję trwogę.
Sama siebie nie rozumiem.

Płakać muszę, gdy się żali,
gdy mu kładę dłoń na ramię
to mię jakiś ogień pali
nie wytrzymam – powiem mamie!

Lecz jak mama go połaje
on przypłacić może zdrowiem
lub w dalekie pójdzie kraje...
Ach nikomu nic nie powiem!

S. MONIUSZKO

Goodness!

lyrics: Józef Massalski

SHE:

Goodness, I will tell my mom;
he may do something bad;
he groans, sighs, wrings his hands,
curses the power of my allure,

He called my heart ice,
my eyes – a dagger,
his tears are my fault, all lies;
Goodness, I will tell my mom.

At night, by my window he stands,
he wanders aimlessly all day,
With people around, he stays away,
when no one is there, he comes and stays.

I want to talk to him, and I can't,
I want to run, and I can't,
I want to look at him, I'm afraid.
I don't understand myself.

Tears fill my eyes as he complains,
when I put my hand on his arm,
it feels as if I were claimed by flames,
I can't stand it: I will tell my mom.

Oh, but how will my mom punish him?
It can be that he pays with his skin,
or he can go somewhere far away,
Oh, I won't tell anyone, no way!

11. *Sen*

słowa: Józef Massalski

ON:

Bodajbym nie był usnął, albo się nie budził!
Obrazie czarujący! Marzeń mych przedmiocie!
Niechbyś mi się nie zjawiał, albo wiecznie łudził;
niż tak błysnął i zniknął, jak gwiazda w przelocie.
Ach! kto czuły, kto płonął miłośnym zapałem;
ten zgadnie, że w marzeniach kochankę widziałem.

Tak! Widziałem jej postać; gdy na śnieżnem ręku
wsparła głowę i zefir igrał w jej warkoczu;
dosłyszałem westchnienia, dosłyszałem jęku;
lecz, dłonią zasłonionych, nie widziałem oczu.
I nie wiem, dłoń tę będę wielbił, czy przeklinał;
bo wzrok jej razem sercu rozkosz i puginał.

Gałązkę z tajemniczej zerwała rośliny,
i twarz się nagłym wstydu oblała strumieniem.
Chce powiedzieć; lecz w łonie wzruszonem Eliny
lękliwy głos omdlewa tłumiony westchnieniem.
Nie prędkom się doblagał gałązki i słowa;
słowo to było kocham, gałązka myrtowa.

Kiedy los mój zaćmiony mgłą smutnych wydarzeń,
gdy żalu z duszy wygnać na jawie nie zdołam;
chciałbym jeszcze ją poić rozkoszą tych marzeń;
zamykam łzawe oczy i znowu snu wołam;
lecz na próżnom, niestety! powiekę utrudził.
Bodajbym nie był usnął, albo się nie budził.

S. MONIUSZKO

Sen

słowa: Marceline Desbordes-Valmore
tłum. M. Radziszewski

ONA:

W marzeniu sennym widziałam go.
Głos mu drżał, gdy mówił te słowa:
„Szczęśliwą bądź mi zdrowa! . . .”
I pobiegł w dal, gdy wyrzekł to.

Leci w przestrzeń i pustą, i ciemną
i kwiaty mi wskazuje z dal.
A ja słabnę, drżą nogi pode mną,
milknie głos, bo go tłumi żal! . . .

Drga serce od bólu strasznego,
droga zmienia się w fale wód.
Próżno chcę zawołać na niego,
głos w jęki zmienia żal . . . i trud!

On spogląda . . . łzy roni . . . bieg wstrzymuje . . .
„Każesz tak, on rzekł, służę ci!”
Szmer skrzydeł nad głową swą czuję,
on był aniołem i zniknął mi!

A Night Dream

lyrics: Józef Massalski

HE:

I wish I hadn't fallen asleep or woken up!
Enchanting image! Object of my dreams!
You'd better not appear to me or deceive me for ever;
but no, you flash and disappear like a shooting star.
Ah! whoever has ever burnt with the flame of love;
will know that it was my lover whom in my dream I saw.

Indeed! I saw her figure; on a snow-white hand
she rested her head, and the zephyr played in her braid;
I heard her sigh; I heard her moan;
but, with the hand veiled, I could not see her eyes.
And I do not know, this hand I will worship or curse;
because her gaze is both a blessing and a curse.

She picked a twig from a mysterious plant,
her face suddenly went red with regret.
She wants to say something; in Elina's womb,
an anxious voice stops, stifled by a sigh.
I had to humbly beg for twigs and words;
the word was I love you, the twig – a myrtle.

When my fate is eclipsed by a fog of sad events,
when I can't banish grief from my soul when I'm awake;
I'd still like to water it with these delightful dreams;
I close my tearful eyes and cry out for sleep again;
but in vain, alas! I troubled my eyes.
I wish I hadn't fallen asleep or woken up.

S. MONIUSZKO

A Night Dream

lyrics: Marceline Desbordes-Valmore

SHE:

In my dream I saw him
His voice trembled as he spoke:
"Be happy and farewell!..."
and he ran away.

He flies into space, empty and dark,
showing me flowers over there,
and i grow weak, my legs tremble,
the voice gets silent, suppressed by grief!...

The heart twitches from terrible pain,
the road turns into waves of water.
I want to call out to him, in vain,
grief turns the voice into moans... and ordeal!

He looks... sheds a tear... stops running...
"You say so, he said, I am at your service!"
I feel the sound of wings over my head
he was an Angel and disappeared!

12. *Złota chwilka*

słowa: Antoni Kolankowski

ON:

Igrajcie dziewoje, igrajcie jak dzieci,
wśród kwiatów i cudnej zieleni;
igrajcie, dopóki słoneczko wam świeci
a młodość jagody rumieni...

Jak lekkie motyle huśtajcie się śmiało,
szczebioczcie w wesołym rozgwarze;
niewinnej uciechy jest w życiu tak mało,
więc bierzcie, gdy niesie ją w darze.

Bo przejdą te chwile, jak senne marzenia,
uwiędną kwiateczki na skroni;
i pierzchną szczęśliwej młodości złudzenia
i oko łzę gorzką uroni.

Lecz teraz igrajcie, szczebioczcie jak dzieci,
wśród kwiatów i cudnej zieleni;
igrajcie dopóki słoneczko wam świeci,
a młodość jagody rumieni.

S. MONIUSZKO

Prządka

słowa: Anonim

ONA:

Wicher świszcze koło domu,
w żyłach stygnie krew,
ni poprawić ognia komu,
ni dorzucić drzew.
Stara prządka głową trzęsie
wijąc z motka nić.
Łza osiadła jej na rzęsie:
źle za długo żyć!
źle za długo żyć!

Myślą dawne lata goni,
tyle przeszło ich.
Nie powrócą dobre na niej,
nie żałuje złych.
Starowina głową trzęsie
wijąc z motka nić.
Łza osiadła jej na rzęsie:
źle za długo żyć!
źle za długo żyć!

Wiatr porusza okiennice,
krzesze z ognia skry,
starej prządce na źrenice
nie przychodzą sny.
Wypatruje blade oczy
wijąc z motka nić.
Smutek wątłe serce tłoczy
źle za długo żyć!
źle za długo żyć!

A Golden Moment

lyrics: Antoni Kolankowski

HE:

Play, dear filles, play like little children,
in flowers and greenery;
play, dear filles, while the sun is shining
and while you're still young and fresh...

Like airy butterflies, swing boldly,
prattle in merry hubbub;
innocent pleasures, they are so rare,
so take them when life gifts them.

'Cause those moments will pass, like a dream,
ornate flowers will wither;
happy youth is just an illusion,
and bitter tears will appear.

But now play, prattle like pure children,
in flowers and greenery;
play, dear filles, while the sun is shining
and while you're still young and fresh.

S. MONIUSZKO

A Spinner

lyrics: Anonim

SHE:

Gale whistles around the house,
blood runs cold in the veins,
no one to poke the fire,
no one to put more wood.
The old spinner shakes her head
while spinning a thread,
On her eyelash a tear forms:
long life is a curse!

Her thoughts are chasing past years,
so many have already passed.
The good ones will not come back,
the bad ones are worth no regret.
The old woman shakes her head
while spinning a thread,
On her eyelash a tear forms:
long life is a curse!

Wind moves the shutters
and strikes fiery sparks,
the poor old spinner
can't sleep anymore.
She is straining her pale eyes
while spinning a thread,
Sadness fills her heart so frail
long life is a curse!

13. Do Stanisława Moniuszki

KRZYSZTOF GOSZTYŁA

KANTATA W DZIEŃ IMIENIN

słowa: Władysław Syrokomla

ON:

Kiedy serce się rozmacha,
czyż je skryć pod ławę?
Święto grajka, święto Stacha
obchodzim w oktawę:
Górą Stachu, grajku nasz,
co na sercach naszych grasz!

Dźwięk, co z taktów twych się leje
w piersiach nam zasnuty,
człek się modli, płacze, śmieje
wedle twojej nuty:
Bo ty, Stachu, grajek nasz,
Ty na sercu naszem grasz!

Czy na świętą Litaniję
idziem ludzie grzeszni,
aż w niebiosa dusza bije
na skrzydłach twej pieśni:
Bo ty, Stachu, grajek nasz,
Ty na sercu naszem grasz!

Czy cios jaki z ręki Pańskiej
spadnie nam na głowy,
nucim z tobą śpiew cygański,
albo szał maćkowy:
Bo ty, Stachu, grajek nasz,
Ty na sercu naszem grasz!

Czy wesoło nam w gospodzie,
z namiś ty, śpiewacze!
Przy twym tanku jak po miodzie
aż nam dusza skacze:
Bo ty, Stachu grajek nasz,
Ty na sercu naszem grasz!

Graj nam szczęśliw nieprzerwanie,
Grajku ulubiony!
Splataj naszych serc pukanie
w twe cudowne tony:
Bo ty, Stachu, grajek nasz,
Ty na sercu naszem grasz!

Hej, chłopaki! Pieśń niech dzwoni,
hukniem setne lata!
Piękny wianek z bratnich skroni
Grajka niech oplata:
Viva Stachu, grajku nasz,
Co na sercach naszych grasz!

KRZYSZTOF GOSZTYŁA

To Stanisław Moniuszko

CANTATA ON THE NAME DAY

lyrics: Władysław Syrokomla

HE:

When the heart is happy,
should you hide it?
It's busker's Day, Stach's Day
let's celebrate:
Long live Stach, our dear busker,
always playing on our hearts!

The sound of your music
stays in our hearts,
one prays, and cries, and laughs
moved by your tunes:
Because you, Stach, our busker,
You keep playing on our hearts!

When praying litany,
we the sinners,
Soul soars to the heavens
winged by your songs:
Because you, Stach, our busker,
You keep playing on our hearts!

A blow from the Lord's hand
falls on our heads,
We'll hum your Gypsy songs
or frantic notes:
Because you, Stach, our busker,
You keep playing on our hearts!

At the inn, cheerful souls,
You're one of us!
Your tunes, just like honey,
make our hearts start:
Because you, Stach, our busker,
You keep playing on our hearts!

Please, keep playing for us,
the only one!
Turn the beats of our hearts
in angelic sounds:
Because you, Stach, our busker,
You keep playing on our hearts!

Hey guys! Let the song flow,
happy name day!
Brothers, make a circle
'round the busker:
Long live Stach, our dear busker,
Always playing on our hearts!

14. Pieśń wieczorna

S. MONIUSZKO

słowa: Władysław Syrokomla

ONA:

Po nocnej rosie
płyń dźwięczny głosie
niech się twe echo rozszerzy,
gdzie nasza chatka,
gdzie stara matka
krząta się koło wieczerzy.

Jutro dzień święta,
niwa nie zżęta
niechaj przez jutro dojrzewa,
niech wiatr swawolny,
niech konik polny,
niechaj skowronek tu śpiewa.

Już blisko, blisko
chatnie ognisko
znużone serce weseli;
tam pracowita
matka mię spyta:
„Ileście w polu nażęli?"

Matko, jam młoda,
rąk moich szkoda,
szkoda na skwarze oblicza!
Źle szła robota,
przeszkadza słota
i moja dumka dziewicza!

An evening song

S. MONIUSZKO

lyrics: Władysław Syrokomla

SHE:

On the night dew,
flow, resonant voice,
let your echo sound,
where our hut,
where our old mom
prepares evening bread.

Tomorrow – the feast;
on unharvested field,
let it ripen till tomorrow,
let the wilful breeze,
let the grasshopper,
let the lark sing its song for us.

The hut is
so close, so close,
the weary heart rejoices,
there the mother
will ask me:
'did you work a lot?'

Mother, I'm young,
my hands, my skin,
it would be a pity!
A bad day,
rain got in the way
and my innocent songs.

ENSEMBLE *del Passato*

GOŚCINNIE | FEATURING

Anna Budzyńska

Henryk Kasperczak

Maciej Kończak

Krzysztof Gosztyła

ENSEMBLE DEL PASSATO

Jazz sprzed 400 lat!

Zespół powstał w 2017 roku. Artystów – **ANNĘ BUDZYŃSKĄ, HENRYKA KASPERCZAKA** oraz **MACIEJA KOŃCZAKA** – połączyła pasja do muzyki dawnej i rozmiłowanie w subtelnym brzmieniu głosu, lutni i gitar. Znakiem rozpoznawczym zespołu są bogate gitarowe **improwizacje**, dialogujące z improwizowanymi zdobieniami partii głosu.

Artyści łączą poszukiwania różnorodnych kolorów i nastrojów z intensywną ekspresją, dynamiką i energetyką tworzonych programów. Samodzielne aranżowanie utworów umożliwia im sprawne poruszanie się w szerokim repertuarze – od dzieł renesansowych przez barokowe i klasyczne, aż do romantycznych – lecz szczególnie skupiają się na dziełach wczesnobarokowych.

Prowadzą poszukiwania utworów zapomnianych w starodrukach i rękopisach, a następnie **rekonstruują** ich prawdopodobne formy i brzmienie, by przywracać je wykonawstwu. Muzyczna wyobraźnia sprawia, że równie swobodnie czują się w dziełach włoskich, francuskich, angielskich, hiszpańskich czy niemieckich, co w dziełach rodzimych kompozytorów.

Zespół występuje na prestiżowych koncertach i festiwalach, a jego debiut zagraniczny w maju 2024 roku w Konzerthaus w Berlinie spotkał się z entuzjastycznym odbiorem. Wystąpili także m.in. w Gasteig Munchen i Wiedeńskim Musikverein (2025).

W 2023 roku nakładem wydawnictwa DUX ukazała się ich debiutancka płyta pt. „Clori, 1622" rozpoczynająca serię wydawniczą „Muzyka sprzed 400 lat", której kontynuację stanowią albumy „Lucrezia, 1623" – z gościnnym udziałem Agnieszki Budzińskiej – Bennett (sopran) – oraz „Tirsis, 1624".

Za te wydawnictwa zespół został nagrodzony Złotym Dyplomem Międzynarodowego Konkursu **Muzyczne Orły 2025** w kategorii fonograficznej.

Muzyka w wykonaniu Ensemble del Passato została użyta w produkcji Netflix – **serialu „1670"** (sezon 2).

ENSEMBLE DEL PASSATO

Jazz from 400 years ago!

The ensemble was created in 2017. Artists **ANNA BUDZYŃSKA, HENRYK KASPERCZAK,** and **MACIEJ KOŃCZAK** were joined by their passion for early music. The ensemble's trademark is rich guitar **improvisations**, dialoguing with improvised vocal ornamentation.

The artists combine diverse colors and moods with intense expression. Arranging the pieces themselves allows them to move smoothly through a wide repertoire – from Renaissance to Baroque and Classical to Romantic works – but they focus particularly on early Baroque works.

They search for forgotten pieces in old prints and manuscripts, and then **reconstruct** their probable forms and sounds in order to restore them to performance. Their musical imagination means that they are equally at home with Italian, French, English, Spanish, and German works as with those of their native composers.

The ensemble performs at prestigious concerts and festivals, and its international debut in May 2024 at the Konzerthaus in Berlin was met with enthusiastic reception. They have also performed at Gasteig Munchen and the Vienna Musikverein (2025), among others.

In 2023 their debut album "Clori, 1622" was released by DUX label, starting a series entitled "Music from 400 Years Ago". It was continued with the albums "Lucrezia, 1623", featuring Agnieszka Budzińska-Bennett (soprano), and "Tirsis, 1624".

For these recordings, the ensemble was awarded the Gold Diploma of the **Muzyczne Orły 2025** International Competition in the phonographic category.

Their music was used in the Netflix production of **the series '1670'** (season 2, 2025).

ensembledelpassato.com

Śpiewaczka specjalizująca się w wykonawstwie muzyki dawnej, liderka Ensemble del Passato, menedżerka, producentka wydarzeń, nagrań i wydawnictw, promotorka kultury polskiej.

Absolwentka Akademii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu, a także studiów prawniczych na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W 2023 r. uzyskała tytuł doktora sztuki. Była stypendystką Marszałka Województwa Wielkopolskiego w dziedzinie kultury. Debiutowała na scenie operowej jeszcze w trakcie studiów rolą Adeli w „Zemście nietoperza" Johanna Straussa w Teatrze Muzycznym w Poznaniu, którego solistką pozostała przez 12 lat.

Jej główna specjalizacja muzyczna z czasem ukierunkowała się na wykonawstwo historyczne muzyki dawnej. Z Ensemble del Passato rekonstruuje muzykę ze źródeł i opracowuje jej teksty. Jest twórczynią serii „Muzyka sprzed 400 lat" w wytwórni DUX. Współpracuje także z wybitnymi orkiestrami barokowymi jak np. {oh!} Orkiestrą czy Arte dei Suonatori występując w dziełach kantatowo-oratoryjnych. Koncertuje w Polsce i za granicą, biorąc udział w prestiżowych festiwalach muzycznych – solowe recitale wykonywała m.in. w Algierii, Tunezji, Jordanii i na Litwie.

Jest aktywną organizatorką życia kulturalnego, a od 2016 roku Prezeską Fundacji Świat Możliwości. Ponadto jest pomysłodawcą i Dyrektorem festiwalu „Na Gotyckim Szlaku w Polsce Zachodniej", a także cyklów koncertowych „Osobiste Spotkania Muzyczne" oraz „Klasyka w Plenerze" w Mosinie. Jest także twórczynią EDGE Music Studio w Poznaniu.

A singer specializing in early music, leader of Ensemble del Passato, manager, producer of events, recordings, and publications, promoter of Polish culture.

A graduate of the I. J. Paderewski Academy of Music in Poznań, as well as law studies at the A. Mickiewicz University in Poznań. In 2023, she obtained a doctorate in arts. She was a scholarship holder of the Voivodeship Marshal of Greater Poland in the field of culture. She made her opera debut as a student, playing the role of Adela in Johann Strauss's "Die Fledermaus" at the Musical Theatre in Poznań, where she remained a soloist for 12 years.

Over time, her main musical specialization shifted to historical performance. With Ensemble del Passato, she reconstructs music and edits its texts. She is the creator of the series "Music from 400 Years Ago" on the DUX label. She also collaborates with outstanding Baroque orchestras such as {oh!} Orchestra and Arte dei Suonatori, appearing in cantata and oratorio works. She performs in Poland and abroad, taking part in prestigious music festivals – she has given solo recitals in Algeria, Tunisia, Jordan, and Lithuania, among others.

She is an active organizer of cultural life, and since 2016 she has been the President of the World of Possibilities Foundation. She is the inventor and director of the festival On the Gothic Trail in Western Poland, as well as the concert series Personal Musical Encounters and Classics in the Open Air. She created of EDGE Music Studio in Poznań.

Anna
{Budzyńska}
ENSEMBLE
del Passato

Maciej
{Kończak}
ENSEMBLE
del Passato

Ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Poznaniu w klasie lutni dr. hab. Henryka Kasperczaka oraz gitary prof. Jerzego Nalepki, a także PWSZ w Lesznie na kierunku Edukacji Artystycznej. Kształcił się na licznych kursach mistrzowskich w zakresie wykonawstwa muzyki dawnej oraz współczesnej.

W swojej pracy artystycznej, oprócz wykonywania muzyki solowej na lutniach i gitarach historycznych, skupia się na kameralistyce oraz realizacji *basso continuo*.

Brał udział w audycjach realizowanych przez Polskie Radio oraz TVP Kultura. Od 2017 r. systematycznie ukazują się albumy muzyczne z jego udziałem. Od 2014 do 2024 roku współorganizował festiwal „Najkrótsza Noc Wojciecha Długoraja", który jest jedynym cyklicznym wydarzeniem w Polsce poświęconym muzyce lutniowej.

Maciej Kończak był wykładowcą Akademii Muzycznej im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi oraz Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu, w której jest obecnie doktorantem.

Jest propagatorem świadomego wykonawstwa historycznego i cenionym nauczycielem gry na gitarze, wielokrotnie nagradzanym za wyróżniające przygotowanie uczniów do ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów gitarowych.

Graduated with honors from the Academy of Music in Poznań in the lute class of Dr. hab. Henryk Kasperczak and the guitar class of Prof. Jerzy Nalepka, as well as from the State Higher Vocational School in Leszno with a degree in Art Education. He has participated in numerous master classes in early and contemporary music performance.

In his artistic work, in addition to performing solo music on historical lutes and guitars, he focuses on chamber music and *basso continuo*.

He has participated in programs produced by Polish Radio and TVP Kultura. Since 2017, music albums featuring him have been released regularly. From 2014 to 2024, he has co-organized the "Najkrótsza Noc Wojciecha Długoraja" festival, which is the only regular event in Poland dedicated to lute music.

Maciej Kończak was a lecturer at the G. and K. Bacewicz Academy of Music in Łódź and the I. J. Paderewski Academy of Music in Poznań, where he is currently a doctoral student.

He is a promoter of conscious historical performance and a highly regarded guitar teacher, who has received numerous awards for his outstanding preparation of students for national and international guitar competitions.

Lutnista, kompozytor, paleograf, pedagog. Absolwent Królewskiego Konserwatorium w Hadze w klasie lutni Toyohiko Satoh i Akademii Muzycznej w Krakowie oraz muzykologii Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu. Adiunkt w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Współpracuje z Uniwersytetem Muzycznym im. F. Chopina w Warszawie i Akademią Muzyczną im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi. Odznaczony Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej" i Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis". Z Warszawską Operą Kameralną i Stowarzyszeniem Dramma Per Musica realizuje *basso continuo* w barokowym repertuarze operowym. Ceni współpracę z Zespołem Instrumentów Barokowych „Il Tempo" pod kier. Agaty Sapiechy.

Autor książki „Lutnia renesansowa dawniej i dziś. Synteza stylów, form i środków wykonawczych w twórczości Toyohiko Satoha", podręcznika „Studium Techniki Lutniowej" i artykułów z zakresu paleografii muzycznej. Rekonstruuje i współredaguje wydanie dzieł wszystkich w serii Thesaurus Chori Saganensis. Wraz z Andrzejem Szadejko zrekonstruował partytury z rękopisów Biblioteki Gdańskiej, wydane w serii Musica Baltica. Jest autorem ponad 200 kompozycji lutniowych.

Pracuje z młodzieżą współtworząc Międzynarodowy Festiwal Kultury Dawnej i Konkurs Muzyki Dawnej w Malborku. Na instrumentach historycznych wykonuje muzykę współczesną i rozrywkową m.in. w formacjach „Amaryllis „ i „Pospolite Ruszenie" rock progresywny, z zespołem Macieja Fortuny muzykę jazzową, a z Jackiem Kowalskim piosenkę poetycką.

Lutenist, composer, paleographer, educator. Graduate of the Royal Conservatory in The Hague in Toyohiko Satoh's lute class and the Academy of Music in Krakow, as well as musicology at the A. Mickiewicz University in Poznań. Assistant professor at the I. J. Paderewski Academy of Music in Poznań. He collaborates with the F. Chopin University of Music in Warsaw and the G. and K. Bacewicz Academy of Music in Łódź. He has been awarded the Honorary Badge of "Merit to Polish Culture" and the Bronze Medal for "Merit to Culture – Gloria Artis". With the Warsaw Chamber Opera and the Dramma Per Musica Association, he performs *basso continuo* in the Baroque opera repertoire. He collaborate with the "Il Tempo" ensemble, conducted by A. Sapiecha.

The author of the book "The Renaissance Lute: Past and Present. A Synthesis of Styles, Forms, and Performance Techniques in the Work of Toyohiko Satoh", the textbook "A Study of Lute Technique", and articles on musical paleography. He reconstructs and co-edits the complete works in the Thesaurus Chori Saganensis series. Together with A. Szadejko, he reconstructed scores from manuscripts in the Gdańsk Library, published in the Musica Baltica series. He is the author of over 200 lute compositions.

He works with young people, co-creating the International Festival of Early Music and Early Music Competition in Malbork. He performs contemporary and popular music on historical instruments, including in the groups "Amaryllis" and "Pospolite Ruszenie" (progressive rock), with Maciej Fortuna's band (jazz), and with Jacek Kowalski (poetic songs).

Henryk
{Kasperczak}
ENSEMBLE
del Passato

GOŚCINNIE
FEATURING

Krzysztof Gosztyła

Aktor. Od 40lat związany z teatrami warszawskimi: Dramatycznym (G. Holoubek), Polskim (K. Dejmek), Narodowym (J. Grzegorzewski), od r. 2000 aktor T. Ateneum (G. Holoubek/obecnie A. Tyszkiewicz). Niektóre role teatralne: Don Kichot – „Człowiek z La Manczy"/musical/J. Gruza/Dramatyczny (gośc.), Horodniczy – „Rewizor"/Gogol/K. Zaleski/Ateneum, Tewie – „Skrzypek na dachu"/music./J. Szurmiej/Żydowski (gośc.), Tejrezjasz – „Król Edyp"/Sofokles/G. Holoubek/Ateneum. Ważniejsze filmy: „Dolina Issy" (reż.T. Konwicki), „Jezioro Bodeńskie" (J. Zaorski) , „Tabu" (A. Barański).

Udział w Teatrze TV zaowocował kilkoma znaczniejszymi rolami, jak np.: Kreon – „Antygona"/Sofokles/A. Seweryn. Szerszej publiczności znany jako: tytułowy „Dziki" z 10-cio odcinkowego serialu G. Warchoła oraz weterynarz – Dr. Fus z „Blondynki" A. Mularczyka w reż. M. Gronowskiego. Aktorowi nieobca jest także muzyka sal koncertowych. Wziął udział w wykonaniu takich utworów, jak : „Męczeństwo Świętego Sebastana" C. Debussy, „Lelio" H. Berlioza (dyr. A. Wit), „Ocalony z Warszawy" A. Schoenberga (J. Kaspszyk), „Stworzenie świata" J. Haydna (Fr. Bruggen),"Pasja wg Św.Łukasza", „Kadisz" K. Pendereckiego (pod dyr. kompozytora) etc.

Wykonawca ponad 200 audiobooków ; z uznanym za Książkę Audio Roku 2010 – „Imieniem Róży" U. Ecco na czele.

Obszerna twórczość radiowa(ok. 2000 słuchowisk) przyniosła mu szereg nagród, w tym nagrodę Teatru Polskiego Radia – „Wielki Splendor", kilkakrotnie nagrodę Festwalu Radia i Telewizji „Dwa Teatry", a w roku 2006 „Złoty Mirofon" za całokształt dokonań artystycznych.

Wyróżniony srebrnym Medalem Gloria Arts (2014), Mistrz Mowy Polskiej (2017).

Actor. For 40 years associated with Warsaw theaters: Dramatic (G. Holoubek), Polish (K. Dejmek), National (J. Grzegorzewski), since 2000 actor at T. Ateneum (G. Holoubek/currently A. Tyszkiewicz). Some theater roles: Don Quixote – "The Man from La Mancha"/musical/J. Gruza/Dramatic Theater (guest), Horodniczy – "The Inspector General"/Gogol/K. Zaleski/Ateneum, Tevye – "Fiddler on the Roof"/musical/J. Szurmiej/Jewish Theater (guest), Tiresias – "Oedipus Rex"/Sophocles/G. Holoubek/Ateneum Major films: "The Valley of Issa" (dir. T. Konwicki), "Lake Boden" (J. Zaorski), "Taboo" (A. Baranski).

His participation in TV Theater resulted in several significant roles, such as: Creon – "Antigone"/Sophocles/A. Seweryn. He is known to a wider audience as the title character "Dziki" from the 10-episode series by G. Warchoł and as the veteri -narian Dr. Fus from "Blondynka" by A. Mularczyk, directed by M. Gronowski. The actor is also no stranger to concert hall music. He has participated in performances of such works as: "The Martyrdom of Saint Sebastian" by C. Debussy, "Lelio" by H. Berlioz (conducted by A. Wit), "The Survivor from Warsaw" by A. Schoenberg (J. Kaspszyk), "The Creation" by J. Haydn (Fr. Bruggen), "St. Luke Passion" "Kaddish" by K. Penderecki (conducted by the composer).

Performer of over 200 audiobooks, including U. Ecco's "The Name of the Rose," recognized as the Audiobook of The Year in 2010.

His extensive radio work (approx. 2,000 radio plays) has earned him numerous awards, including the Polish Radio Theater Award – "Wielki Splendor," several Radio and Television Festival Awards " Two Theaters" award, and in 2006, the "Golden Microphone" award for his lifetime artistic achievements.

He was awarded the Gloria Arts Silver Medal (2014) and Master of Polish Speech (2017).

ANNA BUDZYŃSKA
KONCEPCJA, SCENARIUSZ, EDYCJA | CONCEPT, SCRIPT, EDITING

MAŁGORZATA POLAŃSKA, MICHAŁ SZOSTAKOWSKI
REŻYSERIA NAGRANIA | RECORDING SUPERVISION & SOUND ENGINEERING
MICHAŁ SZOSTAKOWSKI MONTAŻ, MASTERING | EDITING, MASTERING

HONORATA KARAPUDA ZDJĘCIA I PROJEKT GRAFICZNY | PHOTOS AND GRAPHIC DESIGN
GABRIELA WILCZYŃSKA DEKORACJE FLORYSTYCZNE | FLORAL DESIGN
ANETA KACPRZAK FRYZURY I MAKIJAŻ | HAIR AND MAKE-UP

ŻANETA PNIEWSKA (ANGIELSKI | ENGLISH)

© DUX RECORDING PRODUCERS, DUX 2189, 2025
NAGRANIE ZREALIZOWANO W SALI KONCERTOWEJ EUROPEJSKIEGO CENTRUM MUZYKI KRZYSZTOFA PENDERECKIEGO W LUSŁAWICACH 15–18 STYCZNIA 2025 ROKU ORAZ W STUDIU S-3 POLSKIEGO RADIA W WARSZAWIE 8 MAJA 2025 ROKU
RECORDED AT THE CONCERT HALL OF THE KRZYSZTOF PENDERECKI EUROPEAN CENTRE FOR MUSIC IN LUSŁAWICE, 15–18 JANUARY 2025, AND AT THE POLISH RADIO S-3 STUDIO IN WARSAW, 8 MAY 2025

dwójka POLSKIE RADIO · TVP KULTURA · Presto · Polska Płyta Polska Muzyka

DUX Recording Producers
**RECORDING PRODUCERS, MORSKIE OKO 2,
02-511 WARSAW, POLAND
WWW.DUX.PL, E-MAIL: DUX@DUX.PL**